

utrakvistických profesionálů i čeští ochotníci. Císař Josef II. navštívil české představení.

1786 První **překlady světové dramatiky** Karla Hynka Tháma, J. J. Tandlera, Prokopa Šedivého (Shakespeare, Schiller, Molière aj.).

1788 O ochotníky se zřejmě opíraly produkce **Jiříkovy divadelní společnosti upřímných vlastenců**, která působila v tzv. Divadle v Růžodole za Poříčskou bránou. Prokazatelně česky uvedena hra Albert a Lotte aneb Ctnost v nejvyšší nouzi.

1791 Studenti sehráli bez povolení Schillerovy Loupežníky.

1793 Prokop Šedivý vydal **Krátké pojednání o užtku, kterýž ustavičně stojící a dobře spořádané divadlo způsobiti může.**

1809 Ustaven kroužek studentů při pražském vysokém učení, v němž vznikl návrh uspořádat **veřejná česká deklamatoria**. Uskutečnila se 1812 v pražském Klementinu. Zdrojem repertoáru byly především Puchmajerovy almanachy.

1811 V Praze vznikla **první ochotnická „společnost milovníků českého divadla“** vedená Jos. P. Haklíkem, název *Sjednocená společnost k lepšímu chudých*, duši literát J. Hýbl. Základem české skupiny, která o rok později začala hrát ve Stavovském divadle.

1816 Jan Hýbl vydal Historii českého divadla od počátku až po nynější časy. Jeden z prvních pokusů o postižení dějin českého divadla.

1816 Založen německý ochotnický soubor **Divadla u sv. Mikuláše**, zvaného též Mikulášské nebo Švestkovo, v němž vyrostli budoucí členové českých souborů.

1820 Zbraslavské prázdninové studentské divadelní pokusy, v nichž působil Jan Kaška.

1821-1824 **Teisingerovo divadlo**, dříve soukromá rodinná scéna, hrálo pro veřejnost, hereckou základnu tvořili hlavně studenti. Především hry V. K. Klicpery.

1824 J. N. Štěpánek se společně s J. Kainzem a F. Polawským stal spolutvůrcem Stavovského divadla a zajišťoval na jeho scéně pravidelnější česká představení. Napsal mj. jedny z nejhranějších her na ochotnických scénách Čech a Němec (1816) a Berounské koláče (1819).

1834-1837 **Kajetánské divadlo** vedené J. K. Tylem.

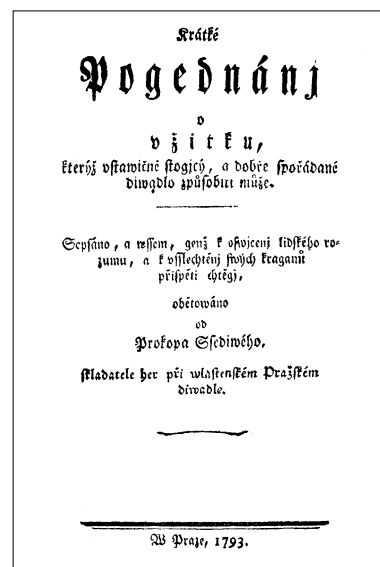
1839 Oblíbenou studentskou zábavou bylo divadlo s „živými figurinami“, hrávali komedii O doktoru Faustovi.

30. a 40. léta Rozmach českého ochotnického divadla.

1845 Vyšla příručka **Divadelní ochotník** (viz I. díl, s. 10, 27), kterou s pomocí německé předlohy napsal **Jan Kaška**, původně ochotník ze Zbraslavi, přední herec-komik českého souboru Stavovského divadla. První odborně instruktážní spis o hereckém umění v české řeči dokládá, jaký význam tehdy přikládalo pražské centrum ochotnickému hnutí.

1847 Premiéry her J. K. Tyla **Paličova dcera a Strakonický dudák**, které se staly základními kameny dramaturgie ochotnických souborů.

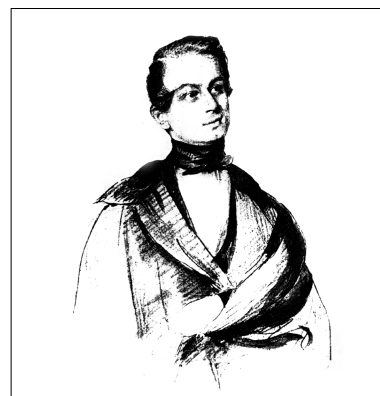
1849 Ochotnický soubor **Divadla u sv. Mikuláše** uvedl první polskou hru přeloženou do češtiny Pan Čapek aneb Copak mě nikdo nezná? (Fredro, překlad Rieger).

229 / „Sepsáno, a všem, jenž k osvětlení lidského rozumu a k ušlechťení svých krajanů přispěti chtějí, obětováno od Prokopa Šedivého, skladatele her při Vlastenském pražském divadle.“
Titulní list Krátkého pojednání, 1793.

230 / Jan Nepomuk Štěpánek, 1783-1844, dle portréru Antonína Machka.

231 / Josef Kajetán Tyl, 1808-1856, dle rytiny Hynka Leichtnera.